

Det, Kommunerne have at præstere, er Begyndelseslønnen, medens Staten yder Resten, Alderstillægene. En af Talerne i Gaar nærede den Betænkelse, at Købstæderne vare blevne favoriserede ved denne Ordning. Forholdet har jo hidtil været saaledes, at Købstadkommunerne skulde ikke blot udrede Begyndelseslønnen, men ogsaa første og andet Tillæg baade til Lærere og Lærerinder. Dette Forhold er jo nu forandret saaledes, at Købstadkommunerne kun skulde udrede Begyndelseslønnen. Der blev altsaa gjort Ophævelser, klaget over denne Forskydning, men jeg tror i Virkeligheden, at det er let at raade Bod derpaa. Man behøver slet ikke at gøre andet end at forhøje Begyndelseslønnen, lad os sige f. Eks. med 100 Kr., baade paa den lavere og den højere Skala for Lærere og Lærerinder og gøre det første Alderstillæg fra Statens Side 100 Kr. mindre. Saa beholde Lærerne Slutlønnen, saaledes som den er i Forvejen, Kommunen forhøjer Begyndelseslønnen med 100 Kr., saaledes at den altsaa i Stedet for 1,400 og 1,500 Kr. bliver 1,500 og 1,600 Kr., og det første Alderstillæg, som altsaa falder efter 4 Aars Forløb, bliver da i Stedet for de anførte 300 Kr. kun 200 Kr. Derved kan man i alt Fald komme til at skubbe 100 Kr. over paa Kommunerne, som de skulde udrede. Det er naturligvis ikke meget, men vi kunne jo tale om det senere i Udvalget, saa ville vi nok kunne finde en Løsning, som er antagelig i alle Henseender. Under Diskussionen hidtil har der lydt en enkelt Røst imod de 25 pCt., hvormed Begyndelseslønnen ude i Landkommunerne skal forhøjes. Jeg vil for mit Vedkommende anmode om, at man ser lidt mildt paa disse 25 pCt. Det kan slet ikke gaa an, at vi gaa fra dem; vi maa i ethvert Fald fastholde Princippet deri. Det kan godt være, at Tallet kan forandres noget. Det kan jeg ikke i Øjeblikket vide, men i alt Fald Princippet maa vi beholde, 25, 24, 26 pCt. eller deromkring, det maa det være. Sagen er simpelt hen den, at Kommunerne naturligvis kunde staa sig godt ved, om denne Procent blev nedsat. Det tvivler jeg ikke i ringeste Maade om, og at mange ønske dette. Men paa den anden Side er her jo ogsaa Lærernes Tarv en Faktor, det er dem, som i mange Aar have siddet og arbejdet i Skolen for virkelig meget, meget smaa Lønninger, og nu er Tiden kommen til, at vi skulde gøre noget godt overfor dem, at vi skulde give dem lidt Erstatning for alle de Savn, de have lidt gennem

flere Aar, og saa forekommer det mig, at saa kan man ikke andet end fastholde dette Princip „omkring de 25 pCt.“, saaledes at Begyndelseslønnen altsaa bliver forhøjet med de ca. 25 pCt. Sagen er jo den, at det jo er i Lærernes allerhøjeste Interesse, at man har en hel Del vellønnede Embeder trindt omkring i Landet — her er jo altsaa Tale om Landkommunerne. De, som ikke ville erkende dette og ikke ville unde Lærerne denne lille Fordel, de ere i Virkeligheden ikke tilbøjelige til at give Lærerne, hvad disse med Rette kunne forlange. Ganske vist er Forholdet det, at de større Begyndelsesløninger efter den nugældende Lov ere at finde i de frugtbare Egne af Landet: Fyn, Langeland, Ærø og Sjælland osv., men om disse gode Embeder komme til at ligge paa Sjælland eller paa Fyn eller Jylland, det betyder ingen Verdens Ting for Lærerstaden i sin Helhed, thi de Embeder, som kunne siges at være godt lønnede, kunne de jo alle søge, naar de blive ældre, de staa aabne for alle. Jeg har talt med nogle Lærere i disse Dage, ikke synderlig mange, men i alt Fald nogle, og de have bedt mig om at sige, at man bør holde fast paa dette Princip om, at Begyndelseslønnen bliver forhøjet med omtrent 25 pCt. Det mener jeg i Virkeligheden ogsaa er det rigtige. For øvrigt skal jeg tillade mig at gøre en Bemærkning om Lønnen for Overlærerne i Købstæderne. Disse Overlærerløninger ere jo ikke smaa. I den højeste Klasse naar den op til 4,400 Kr., og de, som have den laveste Lønning, faa 3,900 Kr. Jeg under dem det godt. Jeg har ikke i Sinde at stille noget Forslag om, at disse Lønninger skulde nedsættes, men jeg skal tillade mig at gøre den Bemærkning, at naar disse Lønninger i den Grad ere blevne forhøjede, saa vil der komme mange, i alt Fald adskillige, bag efter med Krav i lignende Retning. Saaledes vil Forholdet blive med alle vore Seminarielærere. Jeg tænker naturligvis her kun paa de Seminarielærere, som ere ansatte ved Statens Seminarier. De have allerede i hvert Fald underhaanden sat sig i Bevægelse i saa Henseende, og de ræsonnere saaledes — efter mine Begreber ret sundt og rigtigt —, at naar Overlærerne i Købstæderne skulde have saadanne store Lønninger, 3,900 Kr. for dem efter den laveste Skala og 4,400 Kr. for dem efter højeste Skala — naturligvis er her kun Tale om Slutningslønnen, da de jo ikke faa disse Lønninger, naar de blive ansatte som Overlærere, men Tid